

§ 2. 1. Nieruchomość podlega zwrotowi w stanie, w jakim znajduje się w dniu jej zwrotu.

2. Właścicielowi nie przysługuje roszczenie o przywrócenie nieruchomości do stanu istniejącego przed wywłaszczeniem, o odszkodowanie za zmianę jej stanu oraz za pozbawienie korzystania z nieruchomości.

§ 3. 1. W razie zwrotu nieruchomości właściciel zwraca na rzecz Skarbu Państwa lub na rzecz gminy wypłacone odszkodowanie, a także nieruchomość zamienną, jeżeli była przyznana.

2. Zwrotowi podlegają również potrącone z odszkodowania kwoty na spłatę zobowiązań względem Skarbu Państwa, gminy lub innych wierzycieli.

3. W razie zmniejszenia się wartości nieruchomości po jej wywłaszczeniu, odszkodowanie podlegające zwrotowi ulega odpowiedniemu zmniejszeniu.

§ 4. W razie zwiększenia się wartości nieruchomości po jej wywłaszczeniu, właściciel zwraca kwoty nakładów na tej nieruchomości zwiększających jej wartość w chwili wydania, z wyjątkiem kosztów nakładów, z których nie może skorzystać.

§ 5. Przepisy § 3 ust. 3 i § 4 stosuje się odpowiednio do zwrotu nieruchomości zamiennej, jeżeli nie można przywrócić jej do stanu poprzedniego.

§ 6. Rozliczenia, o których mowa w § 3 i 4, podlegają waloryzacji. Waloryzacji dokonuje się stosując wskaźniki cen detalicznych towarów i usług ogółem, ogłaszane w dziennikach statystycznych Głównego Urzędu Statystycznego, a w razie braku danych o tych wskaźnikach, należy posługiwać się wskaźnikami cen towarów konsumpcyjnych.

§ 7. 1. Należności, o których mowa w § 3 i 4, zwracane przez właściciela, mogą być, na jego wniosek, rozłożone na raty płatne rocznie przez okres do 10 lat. Roszczenia Skarbu Państwa lub gminy z tego tytułu mogą podlegać zabezpieczeniu hipotecznemu.

2. Należności zwracane w formie ratalnej podlegają oprocentowaniu począwszy od daty rozłożenia na raty; oprocentowanie od nie uiszczonych części ceny jest równe stopie procentowej kredytu refinansowego udzielanego bankom przez Narodowy Bank Polski.

§ 8. Zarząd gminy wydaje decyzje o uznaniu nieruchomości lub jej części za zbędną na cel określony w decyzji o wywłaszczeniu lub w umowie nabycia nieruchomości na podstawie art. 6 ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości (Dz. U. z 1974 r. Nr 10, poz. 64 i z 1982 r. Nr 11, poz. 79).

§ 9. 1. Decyzja o zwrocie nieruchomości powinna również określać sposób i terminy zwrotu należności.

2. Decyzje, o których mowa w ust. 1, wydaje rejonowy organ rządowej administracji ogólnej.

3. W razie zwłoki w uiszczeniu należności podlegających zwrotowi, pobiera się odsetki na zasadach określonych w Kodeksie cywilnym.

§ 10. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 16 września 1985 r. w sprawie zasad i trybu rozliczeń w razie zwrotu wywłaszczonych nieruchomości (Dz. U. Nr 47, poz. 243).

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów *J. K. Bielecki*

316

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 16 lipca 1991 r.

w sprawie dotacji przedmiotowych do pasażerskich przewozów autobusowych i kolejowych.

Na podstawie art. 19 ust. 3 ustawy z dnia 5 stycznia 1991 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 4, poz. 18 i Nr 34, poz. 150) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa stawki dotacji przedmiotowych do pasażerskich przewozów autobusowych i kolejowych na jednostkę przewozu.

2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o jednostce przewozu, rozumie się przez to:

- 1) przy przewozach autobusowych — przebieg autobusu na trasie o długości jednego kilometra,
- 2) przy przewozach kolejowych — przewóz jednego pasażera na trasie o długości jednego kilometra.

§ 2. 1. Dotację przedmiotową otrzymują, z zastrzeżeniem ust. 2, przewoźnicy, niezależnie od ich przynależności sektorowej, świadczący usługi przewozu osób w międzymiastowej krajowej komunikacji autobusowej, po spełnieniu następujących warunków:

- 1) realizują usługi przewozowe zgodnie z rozkładem jazdy, zwanym dalej urzędowym rozkładem jazdy autobusów,

uzgodnionym przez wszystkich przewoźników na okręgowych konferencjach przy współdziałaniu terenowych organów administracji rządowej,

- 2) stosują opłaty nie wyższe niż ustalone w „Taryfie przewozu osób i bagażu w międzymiastowej komunikacji autobusowej”, wraz z zawartymi w niej uprawnieniami osób do korzystania z bezpłatnych lub ulgowych przejazdów na mocy przepisów szczególnych,
- 3) uzyskają potwierdzenie Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej, że przewidywana przez nich liczba jednostek przewozu mieści się w limicie określonym przez Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej.

2. Dotacji nie udziela się do przewozów pasażerskich na liniach przyspieszonych i pospiesznych.

3. Ustala się dla wszystkich przewoźników, o których mowa w ust. 1, stawkę dotacji przedmiotowej na jednostkę przewozu w kwocie 907,6 zł.

4. Stawka, o której mowa w ust. 3, jest średnią stawką dla przedsiębiorstw państwowej komunikacji samocho-

wej. Wysokość stawek dla poszczególnych przedsiębiorstw określa załącznik do rozporządzenia.

§ 3. 1. Dotację przedmiotową otrzymuje przewoźnik świadczący kolejowe przewozy pasażerskie w komunikacji krajowej, ustalone w rozkładzie jazdy pociągów.

2. Ustala się dla przewoźnika, o którym mowa w ust. 1, stawkę dotacji przedmiotowej na jednostkę przewozu w kwocie 59 zł.

§ 4. Ogólna kwota dotacji nie może przekroczyć kwoty wynikającej z przemnożenia stawek dotacji przedmiotowych określonych w § 2 ust. 3 i § 3 ust. 2 przez wykonaną liczbę jednostek przewozu, nie wyższą jednak od liczby tych jednostek przyznanej przewoźnikowi.

§ 5. Zasady i tryb udzielania dotacji przedmiotowych określają odrębne przepisy.

§ 6. 1. Stawki dotacji przedmiotowych, określone w § 2 ust. 3 i § 3 ust. 2, stosuje się do przewozów realizowanych w 1991 r.

2. Uzupełniające rozliczenie z budżetem należnych dotacji przedmiotowych, o których mowa w § 2 ust. 3 i § 3 ust. 2, za okres od 1 stycznia 1991 r. do dnia wejścia w życie rozporządzenia, powinno być dokonane przy rozliczeniu dotacji przedmiotowych za pierwszy okres rozliczeniowy przypadający po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. A. Podsiadło

Załącznik do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 16 lipca 1991 r. (poz. 316)

STAWKI DOTACJI PRZEDMIOTOWYCH DO PRZEWOZÓW PASAŻERSKICH AUTOBUSOWYCH,
REALIZOWANYCH PRZEZ PRZEDSIĘBIORSTWA PAŃSTWOWEJ KOMUNIKACJI SAMOCHODOWEJ

Lp.	Przedsiębiorstwo Państwowej Komunikacji Samochodowej	Stawka dotacji w zł/jednostkę przewozu
1	2	3
1	Bartoszyce	907,6
2	Bełchatów	780,8
3	Będzin	979,5
4	Biała Podlaska	907,6
5	Białystok	907,6
6	Bielsko-Biała	780,8
7	Bielsk Podlaski	907,6
8	Biłgoraj	979,5
9	Bolesławiec	979,5
10	Brodnica	907,6
11	Brzeg	837,1
12	Brzozów	780,8
13	Busko-Zdrój	1086,8
14	Bydgoszcz	907,6
15	Bytów	907,6
16	Ciechanów	907,6
17	Cieszyn	907,6
18	Chelm	907,6
19	Chojnice	999,6
20	Chrzanów	780,8
21	Częstochowa	907,6
22	Człuchów	907,6
23	Dębica	907,6
24	Dzierżoniów	999,6
25	Elbląg	756,2

1	2	3
26	Garwolin	907,6
27	Gdańsk	837,1
28	Gdynia	756,2
29	Gliwice	979,5
30	Głogów	907,6
31	Głubczyce	780,8
32	Gniezno	907,6
33	Gorlice-Glinik	999,6
34	Gorzów Wielkopolski	979,5
35	Gostynin	907,6
36	Grodzisk Mazowiecki	907,6
37	Grójec	907,6
38	Grudziądz	979,5
39	Gryfice	907,6
40	Hrubieszów	907,6
41	Inowrocław	979,5
42	Jarosław	907,6
43	Jasło	979,5
44	Jelenia Góra	837,1
45	Jędrzejów	907,6
46	Kalisz	907,6
47	Kamień Pomorski	837,1
48	Katowice	756,2
49	Kędzierzyn-Koźle	999,6
50	Kętrzyn	907,6
51	Kielce	979,5
52	Kluczbork	999,6

1	2	3
53	Kłodzko	979,5
54	Koło	907,6
55	Konin	979,5
56	Końskie	999,6
57	Koszalin	837,1
58	Kozienice	780,8
59	Kraków	780,8
60	Krasnystaw	907,6
61	Kraśnik	837,1
62	Krosno	837,1
63	Kutno	907,6
64	Kwidzyn	907,6
65	Legnica	907,6
66	Leszno	999,6
67	Limanowa	907,6
68	Lipno	907,6
69	Lubań Śląski	907,6
70	Lubin	907,6
71	Lubliniec	999,6
72	Lublin	907,6
73	Łańcut	907,6
74	Łomża	907,6
75	Łosice	907,6
76	Łódź	756,2
77	Łuków	837,1
78	Międzyrzec Podlaski	780,8
79	Miechów	999,6
80	Mielec	907,6
81	Mińsk Mazowiecki	979,5
82	Mława	979,5
83	Mrągowo	999,6
84	Myślenice	837,1
85	Myślibórz	907,6
86	Myszków	837,1
87	Nowa Sól	979,5
88	Nowy Dwór Mazowiecki	837,1
89	Nowy Sącz	979,5
90	Nowy Targ	780,8
91	Nysa	907,6
92	Olkusz	999,6

1	2	3
93	Olsztyn	837,1
94	Oława	907,6
95	Opole	979,5
96	Opole Lubelskie	780,8
97	Ostrołęka	979,5
98	Ostrowiec Świętokrzyski	907,6
99	Ostróda	837,1
100	Ostrów Wielkopolski	999,6
101	Oświęcim	780,8
102	Pabianice	756,2
103	Piaseczno	979,5
104	Piła	907,6
105	Piotrków Trybunalski	979,5
106	Płock	907,6
107	Poznań	979,5
108	Prudnik	907,6
109	Przasnysz	907,6
110	Przemyśl	907,6
111	Pszczyna	1086,8
112	Puławy	837,1
113	Racibórz	837,1
114	Radom	907,6
115	Radomsko	780,8
116	Radzyń Podlaski	907,6
117	Rzeszów	907,6
118	Rybnik	907,6
119	Sanok	837,1
120	Sędziszów Małopolski	999,6
121	Siedlce	907,6
122	Siemiatycze	756,2
123	Sieradz	907,6
124	Skarżysko-Kamienna	780,8
125	Skierniewice	907,6
126	Słupsk	1086,8
127	Sokołów Podlaski	907,6
128	Stalowa Wola	907,6
129	Stargard Szczeciński	837,1
130	Starogard Gdański	837,1
131	Staszów	907,6
132	Strzelce Opolskie	907,6
133	Sucha Beskidzka	780,8

1	2	3
134	Suwałki	907,6
135	Szczecin	837,1
136	Szczecinek	907,6
137	Szczytno	907,6
138	Świdnica	907,6
139	Tarnobrzeg	907,6
140	Tarnów	907,6
141	Tczew	837,1
142	Tomaszów Lubelski	979,5
143	Tomaszów Mazowiecki	837,1
144	Toruń	907,6
145	Turek	907,6
146	Tychy	756,2
147	Wadowice	907,6
148	Wałbrzych	907,6
149	Wałcz	1086,8
150	Warszawa	780,8

1	2	3
151	Wejherowo	907,6
152	Wieluń	979,5
153	Włocławek	907,6
154	Włodawa	756,2
155	Wodzisław Śląski	907,6
156	Wołów	907,6
157	Wrocław	1086,8
158	Zakopane	780,8
159	Zambrów	979,5
160	Zamość	756,2
161	Zawiercie	907,6
162	Zduńska Wola	979,5
163	Zgorzelec	907,6
164	Zielona Góra	907,6
165	Żary	837,1
166	Żyrardów	907,6
167	Żywiec	837,1

317

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 5 sierpnia 1991 r.

w sprawie zwolnień od podatku od płac.

Na podstawie art. 54 ust. 2 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o opodatkowaniu jednostek gospodarki społecznej (Dz. U. z 1987 r. Nr 12, poz. 77, z 1989 r. Nr 3, poz. 12, Nr 35, poz. 192 i Nr 74, poz. 443, z 1990 r. Nr 21, poz. 126 i z 1991 r. Nr 9, poz. 30) oraz w związku z art. 17 ust. 1 i art. 20 ustawy z dnia 9 maja 1991 r. o zatrudnianiu i rehabilitacji zawodowej osób niepełnosprawnych (Dz. U. Nr 46, poz. 201) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zwalnia się z podatku od płac:

- 1) jednostki i zakłady budżetowe oraz gospodarstwa pomocnicze jednostek budżetowych,
- 2) wynagrodzenia wypłacane w ramach prowadzonej produkcji rolnej, jeżeli działalność ta podlega opodatkowaniu podatkiem rolnym,
- 3) wynagrodzenia wypłacane w szkołach zawodowych i ośrodkach szkoleniowych,
- 4) wynagrodzenia za pracę młodzieży szkolnej i akademickiej oraz uczestników Ochotniczych Hufców Pracy za-

trudnionych sezonowo w jednostkach gospodarki społecznej,

- 5) odprawy pieniężne wypłacane na podstawie przepisów o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy,
- 6) wynagrodzenia wypłacane przez spółki wodne i ich związki za prace przy konserwacji i eksploatacji urządzeń melioracyjnych.

§ 2. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 30 grudnia 1989 r. w sprawie ulg i zwolnień od podatku od płac (Monitor Polski z 1990 r. Nr 1, poz. 2 i Nr 22, poz. 174).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie poczynając od dnia 1 lipca 1991 r.

Minister Finansów: w z. A Podsiadło